

در مورد «علم من الكتاب» که حضرت آصف بن برخیا منور به آن بودند؛ علمی است حضوری که عین قدرت است

شماره پرسش: ۱۴۳۰۶

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱۰/۹ ۰۱:۴۱:۱۸

متن پرسش

با سلام: اگر مثلا یک میز از مکان و زمان برود در حالیکه هنوز میز است از نظر جا و زمان آیا مبرای از مکان و زمان است یا همه جا و همه زمانهاست. اینکه جوهر قایم به خود است را کمی توضیح می دهید. هدهد در داستان سلیمان نبی چگونه این مسایل مهم را بیان می کرد و آن دانشمندی که تخت بلقیس را آورد و علم کتاب داشت، منظور از علم کتاب چیست؟ ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- میز به عنوان یک پدیده‌ی معین زمان و مکان است معنا نمی‌دهد که از زمان و مکان خارج شود ۲- بحث حرکت جوهری را با دقت دنبال بفرمایید تا معنای قائم‌بودن جوهر به خود، برایتان روشن شود ۳- هدهد در مقام تکوینی خود مثل همه‌ی موجودات در مقام تسبیح الهی است منتها به نور حضرت سلیمان توانست آن را در عالم تشریح اظهار کند ۴- در مورد «علم من الكتاب» که حضرت آصف بن برخیا منور به آن بودند؛ علمی است حضوری که عین قدرت است و با مبانی عالم ارض مرتبط است. در این رابطه می‌توانید به عرایضی که در شرح آیه‌ی ۴۰ سوره‌ی نمل شده، رجوع فرمایید. موفق باشید